

andet Punkt, man under andre Forhold kunde anse det for rigtigt at rejse Strid om, vilde det under de foreliggende Omstændigheder neppe være forsvarligt at gøre det for Tiden, hvor Statsmaskineriet helst saa meget som muligt skulde arbejde uden at knirke. Jeg skal derfor, uden at indlade mig paa nogen Enkelthed, paa mit Partis Vegne anbefale, at Finanslovsforslaget vedtages uforandret, som det er kommet fra Folketinget.

Harald Jensen: Det Finanslovsforslag, der er oversendt os fra Folketinget, indeholder jo ikke og indeholdt heller ikke ved sin Fremkomst i Folketinget noget større Stridspunkt, og de, der maaske skulde være, vil kunne blive omtalt i Finansudvalget eller senere her i Salen. Men der er jo intet paa denne Finanslov, der gør det sandsynligt, at der vil kunne opstaa nogen Konflikt mellem Landsting og Folketing, og det er sandsynligt, at Lovforslaget vil kunne gaa glat igennem. Jeg skal derfor ikke fremkomme med Bemærkninger til selve Finanslovsforslaget. De Spørgsmaal, der er berørte her i Dag, navnlig om Forhøjelsen af Jernbanelaksterne og om de Uoverensstemmelser, der har været nede i Folketinget, vil jo blive behandlet i Udvalget og finde deres Afgørelse der og senere her, saa heller ikke det skal jeg komme ind paa. Jeg skal altsaa indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Jørgen Berthelsen: Paa § 13 findes der en Bevilling til Kolonihaveforbundet for Danmark paa 5,000 Kr. Der er en Bevilling hertil paa Finansloven for indværende Finansaar paa 1,000 Kr. Efter et Andragende fra Kolonihaveforbundet har vi haft den Glæde, at den højtærede Landbrugsminister har stillet Forslag om her at forhøje dette Beløb til 5,000 Kr. Det er ganske vist ikke noget stort Beløb, naar henses til Antallet af Havedyrkere, og det hele, der vil kunne blive til hver af dem, er lidt over 50 Øre. Men paa den anden Side vil Bevillingen sige saa meget, at man fra Statens og Lovgivningsmagts Side anerkender den overordentlig store Betydning, som denne Sag har. Det vil være en betydelig Hjælp med Hensyn til Tilvejebringelsen af den Undervisning, som er nødvendig for disse Mennesker. Der er jo adskillige af dem, der dyrker disse Haver, der aldrig før har haft noget med Havedyrkning at gøre.

Jeg vil gerne tillade mig at benytte Lejligheden her til at sige den højtærede Minister og dergennem Regeringen Tak for dette Tilskud. Jeg nærer det Haab, at det i nogen Grad skulde kunne have til Følge, at de forskellige Kommuner — det er hovedsagelig Kommuner, der udlejer disse Jordstykker til Brug for Havedyrkere — vil se noget anderledes paa denne Sag, end de har gjort tidligere. Man har været noget for tilbøjelig til dels at ville have højere Leje, dels at sætte saadanne Vilkaar for Udlejning af Haverne, som Havelejerne har været meget daarligt tjente med. Det er mig meddelt — jeg ved ikke, om det forholder sig rigtigt —, at der ogsaa i Statens Eje, navnlig her ved København, findes større Jordarealer, som vistnok paa denne Maade kunde udnyttes noget bedre, end de bliver. Jeg vil tillade mig at anbefale, at der, hvis der sker nogen Henvendelse, fra Statens Side vil blive vist nogen Imødekommen overfor saadanne Andragender. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at sige, at det er mig bekendt, at der for nylig fra Magistratens Side er rettet en Henvendelse med Opfordring til nogle af Havejerne i Københavns Nærhed om at underskrive en Kontrakt, saaledes at de i Stedet for den, saa vidt mig bekendt, brugelige Opsigelse paa 3 Maanedere til en 1. Oktober skulde gaa ind paa en 2 Maaneders Opsigelse uanset Aars-tiden og uanset, om de faar nogen Erstatning for Lejemaalets Ophør eller ikke, samtidig med, at man vilde forhøje Lejen til 200 Kr. pr. Td. Land. Der foreligger vist egentlig en Misforstaaelse med Hensyn til det Spørgsmaal. Maaske har Københavns Kommune Brug for Jorden til Byggepladser; men hvis dette er Tilfældet, maa der i alt Fald ydes Lejerne Erstatning for Afsavnet af Jorden. Bliver Forholdene usikre, vil det svække Interessen for i det hele at faa den Jord udnyttet paa en saadan Maade, som den burde udnyttes paa, særlig her i København, hvor der er overordentlig stor Trang til de Urter, der dyrkes i disse smaa Haver. Saa vidt mig bekendt, er der indledet Forhandling mellem Københavns Kommune og Havelejerne. Jeg haaber, den vil føre til et Resultat, som Havelejerne kan være tjent med, saa at Interessen for i det hele at udnytte en saadan Plet Jord paa en saa god og hensigtsmæssig Maade som muligt ikke bliver svækket.